

CLOENDA 150 ANYS. Col·legi Presentació de la Mare de Déu

Un relat de: [Vicenç Ambrós i Besa](#)

Diuen -i jo m'ho crec- que tothom té un infant a dins. Aquella criatura que un dia vam ser i que, si ens ho proposem, mai no deixarem de ser. Avui, en aquest precís instant, resulta curiós contraposar la infantesa amb un aniversari tan sòlid i contundent.

El món dóna voltes i mai no s'atura. De la Història, ens en correspon una petitíssima part, insignificant i probablement aleatòria. Avancem, ens movem, el nostre entorn canvia, però hi ha etapes i moments inesborrables. És la crònica personal de cadascú, l'entramat d'escenes i d'instantos que ens defineix. Com bé diuen els versos d'una coneguda cançó, "no és senzill saber cap a on has de marxar. Pren la direcció del teu cor".

Moltes de les persones que ens trobem aquí reunides formem part del passat i del present del Col·legi Presentació de la Mare de Déu. Del passat, perquè en vam ser alumnes. Del present, perquè no hem volgut -ni pogut- oblidar les aules, les companyes i els companys, el professorat, les excursions, els jocs, les il·lusions i les mil i una activitats.

Ara tenim altres projectes, però malgrat això ens trobem o retrobem avui per celebrar un aniversari que també ens pertany -si és que els aniversaris pertanyen a algú-. I la meva petita contribució a la festa és en forma d'una modesta tirallonga de versos que diu així:

En la nit
l'infinit
ha pres forma
d'un estel.

Somni bell,
foc novell
d'una posta
com de mel.

Des de Prats
i apelfats
els capítols
del record

han ofert
i amb encert
el principi
d'un acord.

No ho dubtem
i aturem
els rellotges
un moment.

Són molts anys
plens d'afanys
que s'encreuen
al present.

Segle i mig
d'un desig
que il·lumina
l'horitzó.

Compartim
aquest cim

amb somriures
i efusió.

Gent d'arreu
sapigueu
que ens envolta
un tresor.

Lluçanès:
hem après
a portar-te
dins del cor.

D'il·lusions
fem lliçons
que ens permetin
créixer junts.

L'amistat
ha arrelat
entre els temes
i els apunts.

Celebrem
que ens trobem
i es dissipen
contratemp.

Alumnats
amb edats
prou disperses
en el temps,

ascendents
i docents
hem fet nostre
un anhel:

Que el futur,
en l'atzur,
no ens ocultí
cap recel.

Somni bell,
foc novell
d'alegria
com a vel.

En la nit
l'infinít
ha pres forma
d'un estel.

Moltes gràcies
i per molts anys més!

Lluçà,
24 d'octubre de 2009